

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **M. Š.**, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Liberci**, se sídlem Rumjancevova 10, Liberec, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 17. 10. 2012, č. j. 59 A 66/2010 - 64,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d ň ě n í :

[1] Rozhodnutím žalovaného ze dne 3. 5. 2010, č. j. ZKI – O – 23 – 300/2010 – Prch, bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Liberecký kraj, Katastrálního pracoviště Semily ve věci neprovedení opravy v údajích katastrálního operátu č. j. OR – 105/2006 – 608 ze dne 2. 2. 2010.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného se žalobce bránil žalobou ze dne 19. 7. 2010, ve které navrhl, aby bylo žalovanému i katastrálnímu úřadu uloženo opravit údaje katastrálního operátu v listu vlastnictví č. 1687, neboť M. R. není vlastníkem pozemku ppč. 1480/2 v katastrálním území Semily, ač je tak chybně v operátu uvedena. V průběhu řízení pak namítal chyby v údajích listu vlastnictví – LV: 1687 a LV: 1079 v katastrálním území Semily.

[3] Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozsudkem ze dne 17. 10. 2012, č. j. 59 A 66/2010 – 64, žalobu zamítl a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, když zjistil, že mezi tvrzením žalobce o jeho výlučném vlastnictví parcel ppč. 1480/1, 1480/2 a 1480/3 a údaji katastru k době vydání rozhodnutí ze dne 3. 5. 2010 není rozporu a není tak zřejmé, čeho se vlastně žalobce domáhá.

[4] Proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci žalobce (dále též „stěžovatel“) brojil podáním ze dne 9. 2. 2013 nazvaným „Žaloba pro zmatečnost“, jež bylo podle svého obsahu posouzeno jako kasační stížnost, ve kterém navrhl, aby byl napadený rozsudek zrušen pro zmatečnost.

[5] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

[6] Nejvyšší správní soud dospěl po předběžném posouzení zákonných podmínek řízení k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně.

[7] Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. „*nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.*“ Toto ustanovení je přitom podle § 120 s. ř. s. třeba přiměřeně aplikovat i na řízení o kasační stížnosti.

[8] Podle § 106 odst. 2 věty první s. ř. s. „*kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení.*“ Podle poslední věty téhož ustanovení „*zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*“ Podle odst. 4 téhož ustanovení „*se kasační stížnost podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.*“

[9] Podle § 40 odst. 1 věty první s. ř. s. „*lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.*“ Podle § 40 odst. 2 věty první s. ř. s. „*lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty.*“ Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. „*lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.*“

[10] Z obsahu spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadený rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 17. 10. 2012 byl stěžovateli doručován do vlastních rukou na adresu pro doručování: K. 506, S. – P. Z doručení je patrné, že rozsudek byl doručen osobně stěžovateli dne 12. 11. 2012. Krajský soud zároveň zřejmě z opatrnosti doručoval rozsudek i zmocněnci stěžovatele V. Z., kterému byl rozsudek doručen fikcí dne 12. 11. 2012. Nejvyšší správní soud k tomu uvádí, že z plné moci udělené žalobcem zmocněnci vyplývá její omezení, tj. že se nevztahuje na doručování písemností soudu s tím, že dle výslovného přání stěžovatele mají být doručovány přímo stěžovateli.

[11] Napadený rozsudek obsahuje řádné poučení o opravných prostředcích včetně lhůty k podání kasační stížnosti, když se v něm mj. uvádí, že „*proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě 2 týdnů po doručení tohoto rozsudku k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím soudu podepsaného.*“

[12] Napadený rozsudek byl stěžovateli doručen v pondělí 12. 11. 2012. Zákonná lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti proto marně uplynula v pondělí 26. 11. 2012. K jejímu zachování by tedy bylo třeba, aby kasační stížnost byla stěžovatelem nejpozději dne 26. 11. 2012 předána soudu nebo tomuto zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Jak vyplývá ze záznamu o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu Krajského soudu v Ústí nad Labem, bylo stěžovatelovo podání nazvané „*Žaloba pro zmatečnost*“, jež je podle svého obsahu kasační stížností, doručeno až dne 9. 2. 2013, tedy více než dva měsíce po konci lhůty pro podání kasační stížnosti.

[13] Na základě výše uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost stěžovatele byla ve smyslu § 106 odst. 2 s. ř. s. podána opožděně, přičemž zmeškání lhůty nelze podle poslední věty téhož ustanovení prominout. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost výrokem I. odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[14] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. výrokem III. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

pokračování

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. března 2013

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu